ბეჰემოტ-ი, ბეჰემოთ-ი, სპილოღორი: დიდტანოვანი წვრილჩლიქიანი ძუძუმწოველთა ჯიშის ცხოველი,—ცხოვრობს ცენტრ. აფრიკის მდინარეებში; მის ხორცს სჭამენ.

ბი-, დაერთვის ზოგიერთ ლათინურ და ბერძნულ ტერმინებს თავში და ნიშნავს გაორკეცებას, გაორმაგებას, მაგ. **ბიგამია,** ორცოლიანობა, **ბინარული,** ორმაგი, **ბინომი,** ორწევრა და სხვა.

ბიანდრია, ორქმრიანობა.

ბიბლია, „საღვთო“ წიგნები ებრაელთა (ძველი აღთქმა) და ქრისტიანთა (ძველი და ახალი აღთქმა),—ლეგენდური, ისტორიული, დამრიგებლობითი და სხვა მრავალგვარი შინაარსისა; მეცნიერულმა კრიტიკამ გამოამჟღავნა მათში ისტორიული ფაქტების დამახინჯება, მრავალი წინააღმდეგობანი, სიყალბე, უაზრო მოძღვრებანი და უზნეო უწმაწური მოთხრობანი; დამტკიცდა აგრეთვე, რომ მათში მრავალი რამ ნასესხებია ე. წ. წარმართული წყაროებიდან.

ბიბლიოგრაფია, 1) წიგნთაღწერა, წიგნთმცოდნეობა: ცოდნის დარგი, რომელიც აღწერს ბეჭდურ გამოცემათა ყოველგვარ სახეს (წიგნებს, ჟურნალ-გაზეთებს და სხვ.) და განსაზღვრული წესით დაალაგებს აღწერის შედეგებს; 2) ახლად გამოსულ რაიმე ნაწარმოებთა მოკლე აღწერა ან განხილვა; 3) რაიმე საკითხის გარშემო არსებული ლიტერატურის დასახელება მოკლე აღწერითურთ.—

ბიბლიოგრაფ-ი, წიგნთაღმწერი.

ბიბლიოთეკა, წიგნთსაცავი: დაწესებულება, სადაც აგროვებენ ბეჭდურ გამოცემებს განსაზღვრული წესით, ინახავენ მათ და გასცემენ საკითხავად.

ბიბლიომანტია, წიგნით მისნობა,—მკითხაობა, ერთგვარი ცრუმორწმუნეობა.

ბიბლიოფილ-ი, წიგნთმოყვარული, წიგნთშემკრები.

ბიგამია, ორცოლიანობა.

ბიდე, საქალო პატარა აბაზანა (სასქესო ორგანოს დასაბანი).

ბიდონ-ი, სითხის შესანახი თუნუქის ჭურჭელი.

ბივუაკ-ი, ბივაკ-ი, ლაშქართსადგომი კარვებში — უმოსახლეო ადგილზე.

ბივშტექს-ი, ძროხისხორცის დაბეგვილი და მოხრაკული ნაჭერი.

ბიზანტინისტ-ი, ბიზანტიის მცოდნე და მკვლევარი.

ბიზონ-ი, დიდტანოვანი გარეული ხარი.

ბილდაპარატ-ი (-აპპარატ-ი), სურათის შორეულ მანძილზე გადამცემი მოწყობილობა.

ბილეთ-ი, რაიმე უფლების დამადასტურებელი წერილობითი